

Mag het een drupje meer zijn

Blijspel in drie bedrijven

door

J.E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MAG HET EEN DRUPJE MEER ZIJN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J.E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Pieter Sliepscheer - de oudste boerenzoon

Elle Sliepscheer - de jongste boerenzoon

Geesje Dagblad - buurvrouw

Aaltje - de getrouwde zuster van de twee broers

Dirk - haar man

Bea - de vrijgezelle huishoudster

Berend Kontje - de veldwachter

Dineke - het meisje

DECOR:

Het toneel ziet er als volgt uit: Rechts, (vanuit de zaal) twee deuren waarvan een naar de gang en een naar de slaapkamers. Links, twee deuren waarvan een naar de keuken en een naar de schuur. Achtergrond twee tuindeuren. Het interieur is een wat vergane glorie met een oud dressoir, scheve schemerlamp, troep op de grond zoals een stapel oude kranten. Verder staat er een tafel met drie stoelen.

EERSTE BEDRIJF

Pieter zit achter de gammele tafel met een halfvolle fles jenever en een glaasje, wat te drinken.

Pieter: *(roept naar achteren)* Hoe wordt dat vandaag, krijg ik nog wat te eten of moet ik weer naar die frituurhut om de hoek. Hallo!! Hoor ik nog wat?

Elle: *(roept van achteren)* Hou je toch even rustig, man, straks brandt de hele zaak nog aan ook. Ik kan toch zeker niet heksen en je wilt toch ook nog wel een stukkie vlees op je bord hebben, niet? *(komt op met een bord eten)* Hier, begin dan maar vast. Maar één ding kan ik je nu alvast wel vertellen. Ik ben het zat om hier nog langer als voetveeg gebruikt te worden. Jij zorgt dat er hier hulp in huis komt en anders doe ik het. En zo staat het er voor!!

Pieter: *(schampert)* Ja hoor, haal jij er maar eentje in huis. Waar wou je dat eigenlijk van betalen? Van jouw werklozenuitkering zeker? Man, klets toch niet zo uit je nek.

Elle: Als jij nou eens wat minder van die jenever opdronk en er eens wat meer van verkopen ging, dan had die hele jeneverstokerij van jou tenminste nog een beetje zin. Maar ja... bang, hè? Bang, dat Berend Kontje er achter komt. Nou en als dat gebeurt, ja, dan zit je zo voor een jaar of vijf vast.

Pieter: Ach, om zo'n klein beetje jenever maken die hoge heren in Den Haag zich niet druk.

Elle: Nee, hè? Nou als je er maar om denkt, dat ik je niet kom opzoeken als je in de koepel van Breda zit.

Pieter: Nou ja, als ik daar zou zitten en jij hier met een huishoudster, dan heb jij het toch fijn voor elkaar. Wijvengek. Ik zie heus wel hoe jij altijd naar de meiden kijkt.

Elle: Ach praat toch geen onzin, dronken scheidt. Ik ga vanmiddag nog naar 't dorp en ga in de telefooncel met de Telegraaf bellen om een advertentie te plaatsen. Ik heb trouwens hier ook al eens rondvraag gedaan. *(af naar de keuken)*

Pieter: *(verkneukelt zich)* Dat wordt toch niks en buiten dat ben ik hem al een slag voor. Ik heb eergister al een advertentie opgegeven. *(declameert)* Gevraagd, een nette persoon voor in de huishouding. Aanmelden bij P. Sliepscheer, Dorpsweg 17 alhier. En daar komt vast en zeker wel iemand op af. *(af schuur)*

Gees: *(komt op door de tuindeur)* Hé, niemand hier? Ik meende net dat ik hier wat hoorde. *(kijkt uitgebreid rond)* Harregat wat toch ook een troep hier, de drankfles midden op de dag op tafel, een bord eten en

niemand die hier wat opruimt. Toen de ouwe baas nog leefde, was zoiets vast niet gebeurd. Gewoon zonde van zo'n mooie boerenplaats. Ze verzuipen het gewoon en één ding begrijp ik nog altijd niet, dat het nog nooit verdeeld is. Ik zou er wel raad mee weten. En als die ouwe Pieter nou es wat toeschietelijker was. Nou ja, toch maar volhouden, een mens weet maar nooit. *(ondertussen komt Elle binnen en hoort de laatste zin)*

Elle: Ja, Geesje, je hebt gelijk hoor, hou jij maar vol. Ik weet niet waar het over gaat, maar volhouden is altijd een goed streven. Tussen twee haakjes, heb jij misschien een twintig eurocent voor mij? Ik moet even met de Telegraaf bellen.

Gees: Met de Telegraaf?? Is er wat bijzonders gebeurd dan?? Een ongeluk of een inbraak misschien??

Elle: Nee hoor, niets van dat alles, maar ik wilde even een advertentie opgeven voor een huishoudster.

Gees: Wat??? Jullie willen een huishoudster nemen? Waar is dat voor nodig en waar willen jullie dat van betalen? Een huishoudster zegt-ie. Nou moet het toch niet gekker worden. *(loopt hoogst verontwaardigd van het toneel af)*

Elle: Verrek, die smeert hem en nou heb ik nog geen twintig eurocent. *(gaat naar het dressoir en haalt daar een sigarendoosje uit en keert hem om)* Waarachtig, het familiekapitaal leeft nog, er rolt warempel nog een muntje uit. *(bergt doosje weer op en gaat af schuur)*

Gees: *(komt de tuindeuren weer binnenstuiven)* Elle, moet je es luisteren, wat ik mij net bedenk. *(kijkt verbijsterd rond)* Nou, moe, waar is die knaap nou zo snel gebleven. *(Pieter komt binnen)* Oh, eh Pieter, dat komt goed uit. Ik moet jou net even hebben, ik heb es even zitten denken.

Pieter: Zo, en waar heb je dat dan mee gedaan? Kan dat ook met zaagsel?

Gees: Nee, nee jochie. Ik ben veel goochemer dan jij denkt. Luister es even. Jouw broer wil toch een huishoudster in dienst nemen? *(Pieter knikt)* Zou het dan niet veel verstandiger zijn, dat ik zo nu en dan de hele boel es even doe? Dat hoeft dan ook niet zoveel geld te kosten enneh... dan ben jij toch ook beter verzorgd?

Pieter: Tja, daar is natuurlijk veel voor te zeggen en met mij zal dat ook geen probleem opleveren.

Gees: Nou dan is dat toch ook alweer opgelost. Wanneer zal ik beginnen. Morgen? Of direct vandaag nog?

Pieter: Ik zei al dat het met mij geen problemen zal opleveren, maar misschien vindt Elle het niet zo'n goed idee.

Gees: Och Pieter, maak jij je daar nou maar niet druk over, dat regel ik

toch allemaal voor jou. Met Elle krijg jij geen problemen hoor, die eet uit mijn hand.

Pieter: Nou ja, er is natuurlijk wat voor en wat tegen te zeggen en ik...

Aaltje: *(komt als een slagschip binnen zeilen, overdreven opgemaakt en praat zeer bekakt. Wil dus meer zijn dan ze is)* Oh, ik kom es even informeren, waar Elle zo hard naartoe rende. Is er iets gebeurd of zo? *(ziet Gees staan)* Oh, eh daag Gees. Jij ging zeker net naar huis?

Gees: Jazeker, steeds als ik jou aan zie komen, heb ik een verschrikkelijke drang naar huis. Maar, dat is nu veranderd. En hoe dat is gekomen, nou dat hang ik jou niet aan de neus. *(af)*

Aaltje: Welnu, wat doet dat persoon toch eigenaardig. Ze zal toch geen hekel aan mij hebben. Ik heb haar nog nooit kwaad gedaan ja.

Pieter: Nou, ik geloof ook niet, dat ze jou **wel** graag mag. Jij hebt het veel te hoog in de bol, meid.

Aaltje: Ach praat toch geen onzin, Pierre. Je weet net zo goed als ik, dat wij van een veel hogere komaf zijn, nou en daar ken zij zich niet zo goed bij aanpassen. En daarom loopt zij hier de vloer plat.

Pieter: Ten eerste heet ik nog altijd gewoon Pieter en verder hebben wij hier in huis geen flauwekul en dan zal ik je nog eens wat vertellen... De boel moet hier zo nu en dan eens goed uitgemest worden en nou denk ik er aan om haar aan te nemen als huishoudster.

Aaltje: *(valt uit haar rol)* Wat, wat zeg jij me daar? Dat mens hier als huishoudster. Geen denken aan dat zij hier de boel gaat regeren en alles inpikken en zulkswat. Niks hoor. Als straks de ecomonie weer beter is, dan zien we wel weer. En dan kunnen we de boel ook es uit mekaar doen en de zaak verdelen.

Pieter: Geen sprake van. Je weet wat ons vader altijd zei: "Zolang er een Sliepscheer leeft, blijft de boerderij in de familie". Punt uit!

Aaltje: Nou, daar ben ik het nog niet mee eens hoor. Ik heb dat pa nog nooit horen zeggen en ik leg me daar ook nog zo maar niet bij neer en mijn Dirk zeker niet.

Pieter: Dat zal toch wel moeten, want ook al is ons pa er niet meer; zijn wil blijft wet en het maakt ons niks uit, wat jij of jouw kerel er over te zeggen hebben. En om nog even op onze afkomst terug te komen. Pa was maar een heel gewoon keuterboertje, die zich met hard werken wat heeft opgewerkt tot een middelmatige boer. En die kerel van jou is ook maar gewoon een ambtenaar bij de burgerlijke stand. Hij doet niks anders dan paspoorten en rijbewijzen en zulks wat door het loket schuiven. Dus doe maar niet zo opgeblazen.

Aaltje: Er klopt geen steek van wat je nu allemaal uitkraamt. Ons pa had een grote boerderij kunnen hebben, maar het heeft hem allemaal wat tegengezeten met die malle koeienziekte en die

varkenspesterijen en zo. Maar wij spreken er nog wel eens over als mijn Dirk er bij is. (*Dirk komt binnen*) Oh, daar komt hij juist aan. Dirk, lieverd...

Dirk: Als ik het niet dacht; zit ik op mijn bikkesement te wachten, zit zij hier al weer. Wat heb je hier toch steeds te zoeken? Wij wonen aan de andere kant van de straat, Aaltje.

Aaltje: Hoe vaak heb ik nu al tegen je gezegd, dat ik Alida heet en geen Aaltje. Hè, dat klinkt toch zo ordinairig. Denk toch een beetje om onze stand.

Dirk: Hou nou toch eens op met dat gebazel over onze stand en maak maar dat je in huis komt en maak mijn eten klaar. (*Aaltje af*) Wat dat mens toch mankeert de laatste tijd, ik weet het niet. Ze denkt geloof ik, dat ze burgemeestersvrouw is. Waar dat nog heen moet. Je moet me maar eens helpen dat varkentje te wassen, Pieter.

Pieter: Ach jong, dat waait wel weer over. We bedenken wel wat om haar dat af te leren. Maar... eh... Nemen we eerst nog even een slokje zo voor het eten? Hij is weer van goeie kwaliteit en... vers van het vat.

Dirk: Nou, dat sla ik niet af. (*zij drinken*) Hallo, dokter, maar dat is merakels lekker spul. Waar heb je dat gekocht, Pieter? Wat voor merk is dat?

Pieter: Dat spul, Dirk, oh... dat maak ik zelf.

Dirk: Ja hoor, 't is leuk. Het is vandaag vijf december en ik ben Sniklaas.

Pieter: Onder ons gezegd en gezwezen, Dirk, jij ziet er niet uit als Sniklaas, maar wat ik je vertel is waar.

Dirk: Als dat zo is, makker, dan zit jij op een goudmijntje. Allemachies wat is dat lekker spul zeg. Daar moet je de boer mee op, kun je rijk worden. Doe mij nog maar eentje en dat mag voor deze prijs ook best in een groter glas. (*Pieter pakt twee colaglazzen en schenkt ze half vol*)

Pieter: (*samenzweerderig*) Moet je es luisteren, Dirk, even in goed vertrouwen, hè? Ik krijg net een grandioos idee. Jij komt toch met heel veel mensen in aanraking? Nou misschien kun jij dat spul dan wel een beetje voor mij aan de man brengen, je kunt er zelf natuurlijk ook een leuke cent mee verdienen. Maken we er een mooi zaakje van. Ik doe de fabrikazie en jij de verkoop. (*schenkt al weer bij*)

Dirk: 'k Weetnie, Pieter, dat lijkt wel heel mooi (*drank begint al te werken*) maar dat vindt mijn baas natuurlijk nooit goed en vergeet Aaltje natuurlijk ook niet. (*doet haar overdreven na*) Dirk mijn lieve jongen, dat kun je toch niet maken, jongen, denk toch aan onze stand.

Pieter: Toe, Dirk, drink nog es leeg, dan maken we hem even soldaat.

(schenkt weer bij, alleen bij Dirk) Kijk wat die handel betreft, dat moeten we voorzichtig opbouwen, vaste klanten maken, dan komt er ook geen praat over. En natuurlijk... heb jij als compagnon vrij drinken. Nou? Hoe lijkt je dat?

Dirk: Vrij drinken??? Nou, *(hik)* dat geeft de doorslag. Ikke doe mee. Perre... eh... perreproost en op een goeie se... samenwerking.

Pieter: En eigenlijk, moeten we Berend Kontje ook als klant zien te krijgen.

Dirk: Wie zeg je? Berend Ke... Ke... Kontje? Wie is dat nou weer?

Pieter: Da's onze nieuwe veldwachter, die zit graag op z'n kont. Alleen is hij wel fanatiek op stropers en zulk volk. Dus zal hij dit misschien ook niet goedvinden.

Dirk: Nou, dan hik gebinnen wij hem toch eerst es te verwennen met een flatis gres, eh en gratis fles van ons eigen merk... Eigen merk??? Verrek Pe... Pieter, die jenever moet wel een naam hebben. Wat dacht je van eh... eh, ja... *(dubbeltongs)* Slereschiepje? Eh... ik bedoel Sliere... se... se... schepjenee eh Slere, ik wou zeggen Se...scheresliepe... tje? Nou??

Pieter: Ja, da's best een mooie naam, maar dan ligt 't er wel dik bovenop waar het vandaan komt. Nee, dat moet wat anders worden zoals Engeltjeswater of zo.

Dirk: Dat lijkt mij wel een he... hele mooie naam. Net of er een engeltje over je tong heenwate... te... ert.

Pieter: *(denkt nog eens even na en slaat dan met de vuist op tafel, dat het rammelt)* Ik heb het, ik heb het, jazeker ik heb het.

Dirk: Wat heb jij dan? Een slag van de molen?

Pieter: Welnee, sufferd, ik heb de naam voor onze jenever.

Dirk: Vertel op, man. Wat wordt het, wat heb je bedacht?

Pieter: NIKS!

Dirk: NIKS?? Hoezo, mag ik het niet weten?

Pieter: Nee, man, de naam, NIKS, begrijp je dat dan niet?

Dirk: Zal ik wel een dombo zijn.

Pieter: Wij noemen onze jenever NIKS!

Dirk: Hoe kun je nou tegen zulke jenever NIKS zeggen? Man, dit is het beste wat mij ooit is overkomen. Zij motten een standbeeld voor jou oprichten.

Pieter: Luister en denk na, Dirk. Als iemand jou vraagt: Wat wil je in jouw Cola hebben? Dan zeg jij NIKS, en wat krijg jij dan?? Precies, een lekkere borrel. Nou?? Hoe denk je daar over?

Dirk: Pieter mijn jongen, jij bent en sjeniekes, jij bent der een die zelfs de ouwe duvel van de staart afgegleden is. Ik zou zeggen doe mij nou nog maar één glaasje NIKS en dan ga ik op huis aan. *(inmiddels*

komt door de tuindeuren Bea op. Grote boodschappentas in de ene en een koffer in de andere hand. Op haar hoofd een raar pothoedje)

Bea: Getverderrie, wat is dat nog een eind lopen van het dorp naar hier.
(Dirk en Pieter bekijken haar van onder naar boven en kijken dan hoofdschuddend naar elkaar)

Dirk: Kijk eens aan, collecte van Het Leger.

Pieter: Loop maar door, meid. Wij geven niet aan de indianen.

Bea: Hoezo, indianen? Ik kom hier voor de huishouding.

Pieter: Voor de huishouding? Loop dan maar snel verder. Wij hebben hier al een huishouding en we hoeven er geen tweede bij.

Bea: Je begrijpt mij geloof ik niet helemaal. Mijn naam is Bea Steen. Ik ben een alleenstaande vrouw. Er is mij ter ore gekomen, dat er hier hulp nodig is en nu kom ik hier de huishouding doen. Er aan werken wou ik maar zeggen en dat laatste zijn jullie al een tijdje verleerd, als ik zo om mij heen kijk.

Dirk: Ik geloof waarachtig, dat die lampenkap het nog meent ook, Pieter.

Bea: Wie van jullie tweeën is hier de baas of horen jullie hier allebei?

Dirk: Ik eh... Pieter, ik ga denk ik maar eens achter de patatten aan.
(wankelt af)

Bea: Dus, dan ben jij hier de baas en de zatlap. *(wijst op de drankfles)*

Pieter: Eh... Ja... ik... eh woon hier samen met mijn broer Elle, maar die is net even naar het dorp brood halen of zo.

Bea: Nou, dat hoeft hij vanaf vandaag dus ook niet meer te doen. Ik zorg ook voor de boodschappen, die hier in huis moeten komen. En die drankfles gaat de kast in. Overdag hier wat gaan zitten drinken is er niet meer bij en dan ook nog uit zulke grote waterglazen? Schaam je. Zo en wijs me nu maar es even, waar ik slapen kan.

Pieter: Ja, maar ho es even, dat gaat zo maar niet. Ik heb jou helemaal niet aangenomen.

Bea: Dat hoeft ook niet. Ik heb mijzelf zojuist hier aangenomen en dat is wel nodig ook, want er moet hier nog heel wat rechtgezet worden. Nou omhoog met je luie kont. *(Pieter gaat ook enigszins onvast omhoog, Bea pakt hem bij zijn arm)* Nou kom op, jochie, wijs mij eens even de weg. *(Pieter wijst naar de slaapkamers en ze gaan samen af)*

Elle: *(komt op met glaasje fris)* Verdorie, nou meende ik, dat het bellen twintig eurocent koste, maar jaah, gooien ze er even vijftien eurocent bij op. Het enige geluk, dat ik had, was dat ik Dineke tegenkwam, heb ik in ieder geval wel een gezellige avond. *(Aaltje komt weer op)*

Aaltje: Waar is mijn Dirk gebleven? Wij moeten eten en nou is hij er nog niet. Zo brandt het eten aan.

Elle: Ik weet het ook niet, meid, misschien in de schuur bij Pieter zijn stokerij.

Aaltje: Bij zijn stokerij? Hoe kan dat nou? Het is midden in de zomer, dan hoef je toch niet te stoken? Wat is dat nou weer voor flauwekul. Denkt hij soms dat het geld niet op kan?

Elle: *(bemerkt zijn vergissing)* Ikke... eh... ik bedoel... eh, dat hij eh... ja, dat zij bezig zijn om eau de cologne te maken, maar dat mag ik eigenlijk niet zeggen, want eh... dat mag jij niet weten, anders is de verrassing weg. *(veegt het zweet weg)*

Aaltje: Ach, dat is toch lief van hem. Nou ik zal het niet doorvertellen hoor. Ik kan mijn mond wel houden.

Elle: Ja, je moet er dus niets van laten blijken, anders krijg ik de schuld er van.

Aaltje: Och, die lieverd. Hij wil mij natuurlijk verrassen op mijn verjaardag. Wat is het toch een snoezebol, die man van mij. Dat had ik toch nooit van hem gedacht, want ik dacht, dat hij in de tuin aan het werk wilde. Het onkruid staat haast tot de dakgoot aan toe. Maar... dan ga ik hem verrassen, dan ga ik de tuin doen. *(af)*

Elle: Poeh, dat is ook weer goed afgelopen, maar ja... als zij straks jarig is, dan moet Dirk met de billen bloot. Maar wie dan leeft, wie dan zorgt. Zo en nou eerst maar eens zien, wat ik vanavond aantrek als ik met Dineke naar de disco ga. *(wil afgaan, maar ziet Berend Kontje (in burger) staan, die is door de tuindeuren binnengekomen)* Oh, sorry meneer, ik had u niet gezien. Verrek zeg... Nou zeg ik toch meneer tegen Berend Kont... tegen jou. Man, man, waar is jouw uniform? Of is-tie in de was?

Berend: Is jouw broer thuis? Ik moet es even met hem praten.

Elle: Die is op dit moment... eh niet te spreken.

Berend: Oh, is hij er niet?

Elle: Ja, hij is der wel, maar eh eigenlijk eh... nee hij is er niet.

Berend: Is hij er nou wel of is hij er niet?

Elle: Ja, hij is er wel, maar hij is niet te spreken.

Berend: Zo, hij is bezig. En wat is er dan zo belangrijk, dat hij mij niet kan spreken. Hij zit zeker in de schuur. Ik ga wel even naar hem toe. *(wil gaan)*

Elle: Nee, nee *(houdt hem tegen)* dat kan niet. Hij is met een eh... met een eh... geheime uitvinding bezig en hij wil er beslist niet bij gestoord worden. Begrijp je wel?

Berend: Nee, dat begrijp ik niet. Wat doet hij daar dan?

Elle: Nou hij stookt daar... eh ik bedoel natuurlijk hij eh... kookt daar vreten voor de varkens.

Berend: En dat noem jij geheim? Koken in de schuur. Kom nou, jullie

hebben buiten een stookhut en dan ga je toch niet binnen koken? En dat noem jij geheim?

Elle: Ja, maar eh... hij is met speciaal voer bezig voor de varkens, met geheime kruiden en zo. Dat doet hij omdat de varkens dan veel minder spek zullen geven. De mensen willen toch immers steeds magerder vlees, omdat zij toch allemaal last hebben van choleste, chole eh... dinges. Kijk en dat mag een ander dus niet weten vanwege de concurrentie begrijp je wel?

Berend: Nou, ik blijf het raar vinden, koken in de schuur. Zeg es. Hij is toch niet met softe drugs of zoiets bezig, hè? Ik bedoel maar, je hebt het over geheime kruiden en zo.

Elle: Nee, natuurlijk niet, hoe kom je daar nou bij. Maar, nou weet ik nog steeds niet, waarom jij geen uniform aan hebt. Ik had je haast niet herkend.

Berend: Dat is nou mijn geheim. Ik ben nou bij de stille politie en...

Elle: Dat is niet verkeerd, want jij hebt soms behoorlijk wat lawaai.

Berend: Nee, ik ben nu als een rechercheur aan 't werk.

Elle: Als een recherwatte?

Berend: Nou, als een politie zonder uniform, begrijp je?

Elle: Nee, dat begrijp ik niet. Hoe kunnen ze dan zien, dat je van de politie bent?

Berend: Dat moeten ze niet zien. Ik ben nou een zogenaamde stille.

Elle: Een stille nummer negen zul je bedoelen. Maar waar is dat dan voor nodig? Iedereen hier weet toch, dat je bij de politie bent?

Berend: Nou, kijk, ik heb van het hoofdbureau van politie te horen gekregen, dat hier in de buurt jenever zou worden gestookt.

Elle: (*schrikt hevig*) Ik... Wat zeg je? Jenever??? Hier in de buurt??? Wie zou dat dan moeten zijn.

Berend: Dat weet ik ook niet, maar wij denken dat het vreemden zijn en die kennen mij dus niet, vandaar dat ik zonder uniform loop.

Elle: Ja, natuurlijk, nou begrijp ik het.

Berend: Het zou mooi zijn als ik ze te pakken kreeg, dan maak ik natuurlijk promotie en die stokers gaan minstens voor een jaar of tien de bak in.

Elle: Tien jaar zeg jij?? Is dat niet wat veel voor zoiets?

Berend: Wat kan jou dat nou schelen? Jij hebt er toch niks mee te maken?

Elle: Nee eh... nee, natuurlijk niet, maar ik eh ik weet niet...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto